

ЕКОЛОГІЧНЕ, ЗЕМЕЛЬНЕ, АГРАРНЕ ПРАВО

Брижко Є.М.

студентка,

Національний юридичний університет

імені Ярослава Мудрого

ПАРИЗЬКА КЛІМАТИЧНА УГОДА ЯК ОСНОВОПОЛОЖНИЙ ЕЛЕМЕНТ НА ШЛЯХУ ДО ПОРЯТUNKУ ЕКОЛОГІЇ

Як часто у повсякденному житті ми чуємо про глобальне потепління? Чи не щодня. Найбільш гостро це питання почало висвітлюватись у засобах масової інформації з другої половини ХХ століття і досі займає одні з найвищих позицій. Така картина спричинена максимальною актуальністю даної проблеми, оскільки від її вирішення залежить, без перебільшення, подальша доля всього людства. На думку екологів основною причиною глобального потепління є надмірні викиди у повітря вуглекислого газу (CO₂) і метану (CH₄), які призводять до парникового ефекту [1]. Саме через це почали з'являтися не тільки місцеві, а і світові програми, що спрямовані на зменшення ступеня забруднюваності навколишнього середовища.

На сьогоднішній день основною програмою зі збереження клімату є Паризька угода, що була прийнята на Конференції ООН з питань клімату 12 грудня 2015 року та ратифікована Україною 14 липня 2016 року.

В угоді зазначено, що вона набере чинності (і, таким чином, стане повністю ефективною) лише тоді, коли 55 країн, які виробляють принаймні 55% світових викидів парникових газів ратифікують, приймуть, схвалять або приєднаються до угоди [2]. 1 квітня 2016 року Сполучені Штати та Китай, які разом охоплюють майже 40% світових викидів, видали спільну заяву, що підтверджує намір обох країн підписати Паризьку угоду про клімат [3].

175 сторін (174 держави та Європейський Союз) підписали угоду на першу дату відкриття для підписання. Після ратифікації Європейським Союзом Угода отримала достатню кількість учасників для набрання чинності з 4 листопада 2016 року [2].

І попри подальшу заяву президента Сполучених Штатів Америки Дональда Трампа про вихід США зі складу країн-членів, зробити це

можливо не раніше, ніж 4 листопада 2020 року, про що зазначено у статті 28 Паризької угоди [4].

Учасники оголосили, що пік емісії CO₂ має бути досягнутим настільки швидко, наскільки це буде можливим [5].

Однією з найголовніших цілей є утримання зростання середньої світової температури на рівні значно нижче +2 °C від доіндустріальних рівнів та спрямовувати зусилля на обмеження зростання температури до +1,5 °C від доіндустріальних рівнів, оскільки це значно зменшить ризику зміни клімату та впливи на них.

Для підтвердження результатів роботи, виконаної згідно з угодою у 2023 Конференція Сторін повинна провести перше глобальне підведення підсумків, що слугуватиме інформаційним підґрунтям для подальшої співпраці та підтримки. Далі підведення підсумків має проводитися кожні 5 років [4].

Проте Паризька угода була не першим міжнародним договором, спрямованим на боротьбу з надмірним забрудненням. 11 грудня 1997 року було прийнято Кіотський протокол, суть якого полягала в обмеженні викидів в атмосферу парникових газів. Головною умовою для початку його дії була ратифікація країнами, які відповідають щонайменше як за 55% викидів і для набрання такої кількості знадобилося більше 6 років. Протокол вступив у дію 16 лютого 2005 року.

У цьому проявляється перша перевага Паризької угоди – успішний процес ратифікації, оскільки при зазначених 55% її вже ратифікували країни, які виділяють щонайменше 87% світових викидів. Таким чином був дотриманий один із основних принципів глобальної кліматичної політики – охоплення угодою всіх країн-продуцентів викидів. Але попри таку вдалу ратифікацію Паризька угода прийде на зміну Кіотському протоколу тільки у 2020 році [2].

Втім були плюси, які фактично стимулювали країни зменшувати викиди навіть до дозволеної норми. Такі країни користувались так званими «квотами» і могли продавати цей надлишок тим учасникам протоколу, які мали значні понаднормові перевищення. Країни, що розвиваються у даний спосіб могли отримати додаткове фінансування на розвиток енергозберезувальних технологій.

Україна теж отримувала такі кошти, які частково були використані на придбання електромобілів для правоохоронних органів. Тим самим значно зменшилися викиди від дизельних та бензинових автомобілів, з якими Європа зараз веде активну боротьбу.

Та якщо для одних країн це було безперечним плюсом, то у розвинених країнах зі стабільною економікою це давало певну вседозволеність – скуповуючи невикористані надлишки інших країн, можна було ніяким чином не впливати на промисловість, яка забруднює повітря. Крім того, гроші, які виділялися далеко не завжди використовувалися належним чином.

Екологи пророкують світле майбутнє для Паризької угоди та висвітлюють думку, що за її допомоги дійсно можна зупинити процес глобального потепління, але для цього надзвичайно важливою залишається як поодиначне виконання поставлених зобов'язань, так і міжнародна співпраця.

Список використаних джерел:

1. Глобальне потепління: [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу: Глобальне потепління.
2. Paris Agreement [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу: Paris Agreement.
3. Список країн за викидами вуглекислого газу [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу: Список країн за викидами вуглекислого газу.
4. Паризька угода від 14.07.2016 р. № 995_161 [Електронний ресурс] – Режим доступу: Паризька угода.
5. Емісія [Електронний ресурс] // Вікіпедія – вільна енциклопедія. – Режим доступу: Емісія.

Осадчук К.О.

студентка,

Інститут післядипломної освіти

Київського національного університету

імені Тараса Шевченка

ОРЕНДНІ ЗЕМЕЛЬНІ ПРАВОВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Становлення орендних земельних відносин розпочалося з проголошенням незалежності України. Цьому сприяла постанова Верховної Ради Української РСР від 18.12.1991 року «Про земельну реформу», в якій всі землі України стали об'єктом земельної реформи та передбачалася їх передача підприємствам і громадянам у постійне